

Păsări

la taifas

Fluturi moi de catifea,
Sar zglobii sub caldul soare,
Sorbind ca dintr-o cişmea,
Dulcele nectar din floare.

Buburuze pistruiate,
Zboară fără nepăsare,
Iar furnicile surate,
Hrana-şi cară în spinare.

De prea multă frenezie,
Şi pământul se înfioară,
Câmpu-i nins de păpădie,
Este iarăşi primăvară!

Păsări piuind prin crânguri,
Cântă-n tonuri de taifas,
N-au nici frică şi nici gânduri,
Iarna-n urmă a rămas.

Flori albastre în grădină,
Îşi deschid pupilele,
Iar în zumzet de albină,
Dănţuiesc zambilele.

Pe un ram de salcie,
Agitaţi, doi cintezoii,
Vorbesc despre burlăcie,
Visând la viaţa în doi.

Copacii demult la pândă,
Obosiţi de lunga iarnă,
De flori roze acum abundă,
Îmbrăcaţi în nouă haină.

Mugurii-şi iţesc în soare,
Puful fraged gălbior,
De atâta îndestulare,
Stă uimit un căprior.

